

NO EM PREN AIXÍ COM AL PETIT VAILET...

No em pren així com al petit vailet
qui va cercant senyor qui festa el faça
tenint-lo cald en lo temps de la glaça
e fresc d'estiu, com la calor se met,
preant molt poc la valor del senyor
e concebent desalt de sa manera,
veent molt clar que té mala carrera
de canviar son estat en major.

*

Jo son aquell qui en lo temps de tempesta,
quan les més gents festegen prop los focs
e pusc haver ab ells los propis jocs,
vaig sobre neu, descalç, ab nua testa,
servint senyor qui jamés fon vassall
ne el venc esment de fer mai homenatge
e en tot lleig fet hagué lo cor salvatge:
solament diu que bon guardó no em fall.

Plena de seny, lleigs desigs de mi tall:
herbes no es fan males en mon ribatge.
Sia entés com dins en mon coratge
los pensaments no em devallen avall.

Marc, Ausiàs. *Les poesies d'Ausiàs March*, per Joan Ferraté. Barcelona: Quaderns Crema.
Pàg 151. Versos 3089-3116.

* Versos que no hi ha en el text de Ferrater però si en el de Raimon:

Com se farà que visca sens dolor
tenint perdut lo bé que posseïa?
Clar e molt bé ho veu, si no ha follia,
que mai porà tenir estat millor.
Doncs, què farà, puix altre bé no el resta,
sinó plorar lo bé del temps perdut?
Veent molt clar per si ser decebut,
mai trobarà qui el faça millor festa.